

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE dertiende kamer**, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 12 december 2005 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not. nr. DE 66.97.735/03/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, zonder beroep,
geboren te _____ op _____, wonende te _____ ;
2. _____, tuinier, geboren te _____ op _____,
wonende te _____ ;
3. _____, landbouwhelper, geboren te _____,
op _____, wonende te _____ ;

Verdacht van :

te
door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A.bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-4°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdend de organisatie van de ruimtelijke ordening door het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd zoals bepaald in artikel 99 § 1,4° en het voorlaatste lid.

In casu:

de eerste, de tweede en de derde

1.op niet nader te bepalen data in de periode van 10 augustus 2003 tot en met 16 augustus 2003 (stuk 19)

het wijzigen van het bodemreliëf door het uitgraven en verbreden van de bestaande poelen en het opvoeren van de oevers (stuk 2) met een grondverzet van honderden kubieke meter waarbij de twee zuidelijke vijvers werden samengebracht en vergroot (stuk 39)

de eerste, de tweede en de derde

2. vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode vanaf 10 augustus 2003 tot en met 16 augustus 2003, tot en met de dag der dagvaarding (24 november 2004)

de in sub A1 omschreven wederrechtelijke toestand in stand gehouden te hebben;
gelegen in natuurgebied (stuk 10).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: bouwland 1 ha 18 a 40 ca
wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te op wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen ingevolge het ophouden van het vruchtgebruik van overleden op en krachtens de akte van schenking en verdeling van 06/09/1958 (blote eigendom)

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 8, 9, 13 (§ 1 en 3) de hoofdstukken IV en V, 58 § 1-1°, 60, 61, 62 en 63 van het decreet d.d. 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (B.S. 10 januari 1998) de maatregelen of voorschriften vastgesteld in of ter uitvoering van artikel 8, 13 hoofdstuk IV en V van dit decreet te hebben overtreden of deze overtredingen in stand te hebben gehouden en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1-9-10 en 47 van het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (B.S. 10 september 1998) in de gebieden en zones zoals bepaald in artikel 9 van dit besluit zonder voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning van het College van burgemeesters en schepenen (in zover deze activiteiten door natuurlijke personen of rechtspersonen andere dan rechtspersonen met publiekrechtelijk statuut worden uitgevoerd), spijs het verbod volgende activiteiten tot wijzigingen van vegetatie te hebben uitgevoerd
e) het wijzigen van het reliëf van nivellering van het microreliëf.

In casu:

de eerste, de tweede en de derde

1. op niet nader te bepalen data in de periode van 10 augustus 2003 tot en met 16 augustus 2003 (stuk 19)

door op dat volgens het gewestplan goedgekeurd bij Koninklijk besluit d.d. 7 november 1978 bestemd is voor natuurgebied, door het uitgraven en verbreden van de bestaande poelen en het opvoeren van de oevers (stuk 2) met een grondverzet van honderden kubieke meter waarbij de twee zuidelijke vijvers werden samengebracht en vergroot (stuk 39).

de eerste, de tweede en de derde

2. vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode vanaf 10 augustus 2003 tot en met 16 augustus 2003, tot en met de dag der dagvaarding (24 november 2004) de in sub B1 omschreven wederrechtelijke toestand in stand gehouden te hebben.

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 8, 9, 13 (§ 1 en 3) de hoofdstukken IV en V, 58 § 1-1°, 60, 61, 62 en 63 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (B.S. 10 januari 1998) de maatregelen of voorschriften vastgesteld in of ter uitvoering van artikel 8, 13 hoofdstuk IV en V van dit decreet te hebben overtreden of deze overtredingen in stand te hebben gehouden en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1 – 11 en 47 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (B.S. 10 september 1998) in de gebieden en zones bedoeld in het artikel 9 van voormeld besluit waarbij voor de vogelrichtlijn gebieden in dit artikel uitgegaan wordt van de perimeter, alsook in de gebieden van het IVON en de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden aangewezen met toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening, spijs het verbod en zonder voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen (in zoverre deze activiteiten door natuurlijke personen of rechtspersonen andere dan rechtspersonen met publiekrechtelijk statuut worden uitgevoerd) volgende activiteit tot wijziging van kleine landschapselementen te hebben uitgevoerd b) het wijzigen van de vegetatie horende bij de kleine landschapselementen met inbegrip van het wijzigen van vegetatie (afbranden en het vernietigen, beschadigen of doen afsterven van de vegetatie met mechanische of chemische middelen) van perceelsrandbegroeiingen en sloten.

In casu:

de eerste, de tweede en de derde

1. op niet nader te bepalen data in de periode van 10 augustus 2003 tot en met 16 augustus 2003 (stuk 19)

door op het dat volgens het gewestplan
goedgekeurd bij Koninklijk besluit d.d. 7 november 1978 bestemd is voor natuurgebied, door het uitgraven en verbreden van de bestaande poelen en het opvoeren van de oevers (stuk 2) met een grondverzet van honderden kubieke meter waarbij de twee zuidelijke vijvers werden samengebracht en vergroot (stuk 39).

de eerste, de tweede en de derde

2. vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode vanaf 10 augustus 2003 tot en met 16 augustus 2003, tot en met de dag der dagvaarding (24 november 2004) de in sub B 1 omschreven wederrechtelijke toestand in stand gehouden te hebben.

Tevens gedagvaard voor de tenlasteleggingen B en C om bij toepassing van artikel 59 van het Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu d.d. 21 oktober 1997 het verplichte bevel te horen en zien uitspreken om het goed of de goederen in hun vroegere toestand te herstellen op zijn kosten, onverminderd de schadeloosstelling en de opgelegde dwangsom of zo het herstel niet mogelijk is, op vordering van de Vlaamse regering, de gepaste aanpassingsmaatregelen of maatregelen ter herstel van de natuur te horen bevelen onder gebeurte van een dwangsom.

Met de omstandigheid voor de eerste de tweede en de derde dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B en C de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding (24 november 2004).

De rechtbank nam kennis van:

- Het tussenvonnis van deze rechtbank en kamer d.d. 14 februari 2005, waarbij de debatten werden heropend en een plaatsbezoek werd bevolen;
- Het proces-verbaal van plaatsbezoek d.d. 29 maart 2005;
- De beschikking d.d. 29 maart 2005 van deze rechtbank om de zaak in voortzetting te stellen naar de terechtzitting d.d. 3 oktober 2005
- De beschikking d.d. 3 oktober 2005 van deze rechtbank waarbij de zaak in voortzetting werd gesteld naar de terechtzitting d.d. 14 november 2005 teneinde het openbaar ministerie toe te laten een dagstelling te betekenen;
- De beschikking d.d. 14 november 2005 waarbij de zaak in haar geheel hernomen werd, gelet op de gewijzigde samenstelling;
- De processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging;

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting d.d. 14 november 2005:

- het **openbaar ministerie**, waargenomen door substituut-procureur des Konings, in zijn middelen en eis.
- de **tweede beklagde** en de **derde beklagde** in hun middelen van verdediging, voorgedragen door henzelf.

De **eerste beklagde** verscheen niet, noch liet zij zich vertegenwoordigen.

1. Feitelijke elementen zoals die blijken uit het strafdossier

1.1

De rechtbank verwijst uitdrukkelijk naar het overzicht van de feitelijke elementen zoals vermeld in het tussenvonnis d.d. 14 februari 2005 (punten 1.1 tot en met 1.8) en beschouwt dit overzicht hier als uitdrukkelijk herhaald. Tevens verwijst de rechtbank naar de vaststellingen en verklaringen in het proces-verbaal van plaatsbezoek d.d. 29 maart 2005.

1.2

De **verklaring** verklaarde naar aanleiding van het bijkomend onderzoek na tussenvonnis dat hij inderdaad toelating gaf om de vijvers te reinigen teneinde de vissterfte tegen te gaan, doch dat voor het opvoeren van de grond evenwel geen toelating werd gegeven (proces-verbaal d.d. 9 maart 2005, nummer 1).

1.3

Op de terechtzitting d.d. 14 november 2005 werd door het openbaar ministerie een brief d.d. 20 april 2005 van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur neergelegd, waaraan een afschrift van een beslissing d.d. 3 maart van de bestendige deputatie van de provincie werd gehecht. Deze beslissing houdt het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning in, mits de naleving van vier voorwaarden. De toestand werd aldus geregulariseerd.

2. Gegrondheid van de strafvordering

Het bewijs van de ten laste gelegde feiten blijkt afdoende uit de gegevens van het strafdossier en het plaatsbezoek, zoals hiervoor weergegeven. De toelating van de burgemeester sloeg enkel op het "reinigen van de vijvers" om de plotse vissterfte tegen te gaan, doch was geen vrijgeleide voor de thans vervolgde handelingen die de beklaagden stelden. De beklaagden hebben uiteindelijk het hen ten laste gelegde als dusdanig niet ontkend, wat duidelijk bleek tijdens de openbare terechtzitting van 14 november 2005, zodat de rechtbank van oordeel is dat de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, B.2, C.1 en C.2 bewezen voorkomen voor de drie beklaagden.

3. De straftoemeting

3.1

De in hoofde van de beklaagden bewezen geachte feiten zoals omschreven onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, B.2, C.1 en C.2, zijn voor hen telkens de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor al deze feiten samen bij toepassing van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en het strafrechtelijk verleden van de beklaagden.

3.3

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten vertonen enige objectieve ernst. Op zich getuigt het nemen van maatregelen om een massale vissterfte in de warme zomer van 2003 tegen te gaan van nobele bedoelingen. De beklaagden hebben echter duidelijk meer gedaan en hebben enigszins van de situatie misbruik gemaakt om zonder vergunning

niet toegelaten handelingen te stellen (verbreden van de vijvers, opvoeren van grond...) die het natuurlijk milieu ernstig dreigden te verstoren. Zij hebben geen rekening gehouden met het feit dat zij hun handelingen stelden in een waardevol natuurgebied, wat bij uitstek een ruimtelijk kwetsbaar gebied is, waar de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening des te meer dienen gerespecteerd te worden. De bewuste plaats maakt deel uit van het VEN-gebied en van het habitatgebied

De beklaagden mogen hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren. In de huidige zaak dient echter ook rekening te worden gehouden met de inspanningen die de beklaagden intussen leverden, ook financieel, om in samenspraak met de bevoegde instanties tot een herstel te komen. Inmiddels werd de toestand trouwens ook op vergunninggebied geregulariseerd.

3.3

De strafloemeting moet niet enkel de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de generale en speciale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen de ruime milieuwetgeving die werd ingesteld in het algemeen belang rigoureuus na te leven.

3.4

De *eerste beklaagde* is thans jaar oud. Zij beschikt over een blanco strafregister, wat mildheid in de strafloemeting toelaat.

De *tweede beklaagde* is thans jaar. Hij is tuinier. Hij beschikt over een blanco strafrechtelijk verleden, wat nog mildheid verantwoordt.

De *derde beklaagde* is jaar. Ook hij beschikt over een blanco strafrechtelijk verleden, wat een zelfde mildheid toelaat.

3.5

Ter realisering van de vermelde doelstellingen van de strafloemeting acht de rechtbank in hoofde van de beklaagden het opleggen van een geldboete voor de lastens hen bewezen geachte feiten, zoals bepaald in het beschikkende gedeelte van dit vonnis, noodzakelijk. Bij het bepalen van de hoegrootheid van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het feit dat de handelingen geen of een beperkt winstgevend karakter hadden, de plaats waar de strafbare handelingen gesteld werden (in natuurgebied), de sociale toestand van de beklaagden, alsook met het inmiddels uitgevoerde herstel en de bekomen vergunning.

3.6

De drie beklaagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. Er kan dan ook voor elk van hen uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor een gedeelte van de opgelegde geldboete, zoals in het beschikkend gedeelte van dit vonnis nader bepaald.

4. Herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en herstel overeenkomstig artikel 59 van decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Gelet op de bekomen vergunning en het uitgevoerde herstel, is de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zonder voorwerp geworden en dient het herstel overeenkomstig het natuurbehouddecreet niet meer te worden opgelegd.

Gezien de hierna vermelde artikelen :

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195; 186,

Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, art. 1;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid;

Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu, art. 1, 2, 8, 9, 13 (§ 1 en 3), hoofdstukken IV en V, 58 § 1-1°, 59;

Besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu, art. 1, 9, 10, 11, 47

Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 2, 99 § 1, 4°, 146 al. 1-1°, 147, 149, 160, 204;

Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art 29 en het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de commissie voor hulp van slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, art. 58 ;

Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;

Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;

Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;

Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;

Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;

Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;

Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998;

Wet 29.6.1964, art. 1 en 8.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK tegenover
en BIJ VERSTEK tegenover

VERKLAART de beklaagden en
schuldig aan de feiten voorwerp van de tenlasteleg-
gingen A 1, A2, B1, B2, C1 en C2 ;

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

VEROORDEELT de beklaagden
en voor deze feiten samen **ELK** tot een **GELD-
BOETE van VIERHONDERD euro** verhoogd met 45 deciemmen of 2.200,00
euro;

GELAST voor elk der beklaagden
uitstel van tenuitvoerlegging voor een ter-
mijn van drie jaren voor een **gedeelte groot 300,00 euro** van de opgelegde geld-
boete van 400,00 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de
beklaagden
hierboven uitgesproken geldboete van 400,00 euro kan wor-
den vervangen door een gevangenisstraf van **TELKENS 60** dagen, waarvan 45
dagen van de vervangende gevangenisstraf betrekking hebben op het met uitstel
bepaalde gedeelte

ZEGT voor recht dat overeenkomstig artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964,
het uitstel van rechtswege wordt herroepen ingeval gedurende de proeftijd een
nieuw misdrijf is gepleegd, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevan-
genisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

SPREEKT in hoofde van de beklaagden
de verplichting uit om **ELK EENMAAL**
een bedrag van 10,00 euro, met 45 deciemmen verhoogd, 55,00 euro bedragende, te
betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan
slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT aan de beklaagden
een vergoeding op van 25,00 euro zoals bedoeld
door artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in
strafzaken.

VEROORDEELT de beklaagden

en hoofdelijk tot de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen kosten begroot op 249,55 euro.
ZEGT dat de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur die werd ingesteld bij brief d.d. 5 november 2003 zonder voorwerp is en dat geen herstel overeenkomstig artikel 59 van het natuurhouddereet dient te worden bevolen.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWAALF DECEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF.

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
substituut-procureur des Konings;
officier.